

jeg, at man handler mod den Hensigt, hvori hele dette Lovforslag er kommet frem, og den Aand, hvori man har ønsket, at der skulde virkes, thi Loven gaaer netop ud paa, jeg gjen tager det — at skaffe de nuværende Fæstere deres Gaarde til Selveiendom, uden at Statskassen derved skal tabe Noget af sine nuværende Indtægter. Det er for at fremme denne Lovens Hensigt, at vi have stillet vort Udværingsforslag, som jeg derfor troer ikke bør forkastes.

J. N. Hansen: Den ærede foregaaende Taler har støttet sit Beviis for, at 3 Aar skulde være en passende Tid for Fæstterne til at bestemme sig, derpaa, at efter Udløbet af det første Aar vilde rimeligviis de mere resolute Fæsttere bestemme sig, og maaskee bestemme sig til at kjøbe, og, naar først de vare gaaede i Forveien, saa vilde de Øvrige, de, der vare mindre bestemte, i Løbet af 2 Aar følge efter dem, ledebe af deres Exempel. Jeg troer ikke, det vil være Tilfældet i de 2 paafølgende Aar. Ja, dersom der var fastsat et længere Tidrum, f. Ex. en 10 til 20 Aar, saaledes at disse senere tilkomne, om jeg saa maa bruge det Udtryk, mere nølevorne Fæsttere, kunde see af Erfaring, hvorvidt den, der tidligere havde kjøbt, havde havt Fordeel deraf, dersom de i en længere Aarrække kunde see dette, saa kunde det maaskee være en Grund for dem til at bestemme sig til, at nu vilde de ogsaa kjøbe, efterat de først havde seet, at det var gaaet de Første godt; men en saadan Erfaring kan umuligt vindes i disse enkelte Aar, og altsaa ville disse 2 Aar ikke være nogen Grund for dem til at bestemme sig, naar de ikke allerede have bestemt sig i det første Aar. Derfor anser jeg Tillæget af disse 2 Aar for aldeles overflødig.

Alberti: Jeg troer, at et Tidrum af 2 Aar vil være tilstrækkeligt, for at der kunde danne sig en nogenlunde grundet Opinion i et saa indskrænket District, som enkelte af disse Godsterritorier ere.

Da ingen flere begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved

Forslag af Alberti, Gleerup, J. N. Hansen, Barfod, Frølund, Ingstrup, Winther, P. Knudsen, la Cour,

Rotwitt, Hækkerup, Chr. Larsen, Schroll, J. Christensen og Clausager:

Sttedetfor „Udløbet af det nævnte Aar“ sattes: „3 Aar fra den Tid, da Ansættelsen af Kjøbesummerne for det paagældende Gods er tilendebragt.“

forkastedes med 48 Stemmer imod 17.

Som en Følge af denne Afstemning bortfaldt Forslagene under Nr. 9 og 10 til §§ 11 og 12.

Formanden: Der staaer saaledes nu kun tilbage de af Udvalget under Nr. 11 i Forslag bragte Redactionsforandringer. Jeg veed ikke, om en særegen Forhandling derover skulde være nødvendig? — Ordføreren har Ordet.

Ordføreren: Redactionsforandringen under Littr. a. gaaer blot ud paa at tydeliggjøre Paragraphens Affattelse, saaledes at det træder aldeles klart frem, at det er begge Momenter, der skulle tages Hensyn til, baade at det er Bøndergods, og at det er Bøndergods, som er bortfæstet eller bortleiet til Gaardmand eller Huusmand. Forslaget sigter ikke til at gjøre den mindste Forandring i det, der allerede er vedtaget.

Da ingen flere begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved

Udvalgets Forslag til Redactionsforandringer:

a) § 1 affattes saaledes: Det Staten tilhørende, under Domanebestyrelsen henlagte, Bøndergods, som er bortfæstet eller bortleiet til Gaardmand eller Huusmand, skal gaae over o. s. v.

vedtoges eenstemmigt med 65 Stemmer.

c) § 5 forandres „Afløsningssummen“ til „Kjøbesummen“.

bortfaldt som en Følge af Afstemningen over Forslagene til § 5.

b) § 4 forandres „Afløsningssum“ til „Kjøbesum.“

og d) § 6 forandres „Afløsningssummen“ til „Kjøbesummen.“

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa sattes Lovforslaget i dets Heelhed under Forhandling.